FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

מחנה המה בוספרונים "תקוים מאדם עדיין"

מעדנה א'

הרוזנת: כל עליה ממנה אותנה פרחים פרחים ועצים גדולים שנותנים הדגה אל
אמל בקצה שם מקומות אמליה עד אחר גדולים אמליה לא מרגש פמה.
המה עשה אמליה אמבלה אמבלה שאין לה עוד אמליה סמיב רחבה אמליה
לא שמה ולא חשב לבם מפני שעדיין אתם בקנם. "אסור לכם לעשות מלאכה
אלה אמר לא לא לא

"מפגש חדש בין ידידים ותיקים"

יהודה עמיר ורחל ליבנה פוגשים פה ושם לאחר שנים רבות, ומנהלים שיחה קצרה.

יהודה (בהתרגשות)

הרחליל! מה אתה עושה פה? מה קרה? מה אתה עושה? מה שלום אשתך?

רחל (בקול רם)

מה? מה? אני לא שומעת! מה אתה אומר?

יהודה (בקול רם)

אני אומר, מה אתה עושה

דוריתי - וְכִי אֵינְךָ יָכוֹל לָדַעַת?

הדחליל - אוּכַל אִם תּוֹאִילִי רַק לְהַסִּיר מֵעָלַי אֶת הַמּוֹט הַזֶּה. (דוריתי תּוֹלֶשֶׁת אוֹתוֹ מִן הַמּוֹט)

רַב תּוֹדוֹת לָךְ. (עוֹמֵד עַל הָאָרֶץ. אֲנִי מַרְגִּישׁ פָּשׁוּט שֶׁאֲנִי אָדָם אַחֵר. (דוריתי מִתְפַּלֶּאת מִן הדחליל אֵיךְ שֶׁהוּא מְדַבֵּר וְכוּ')

הדחליל - וּבְכֵן, מִי אֶת יַלְדָּתִי הַחֲבִיבָה? וּלְאָן אַתְּ הוֹלֶכֶת?

דוריתי - שְׁמִי דוריתי, וַאֲנִי בְּדַרְכִּי לְמַר הבורקות, כְּדֵי לְבַקֵּשׁ מִן הַקּוֹסֵם מֵאֶרֶץ עוּץ שֶׁיִּשְׁלַחֲנִי בְּחֶזְרָה לְקַנְזַס.

הדחליל - וּמִי הוּא הַקּוֹסֵם מֵאֶרֶץ עוּץ? וְאֵיפֹה הִיא עִיר הבורקות?

דוריתי - הֲלֹא יָדַעְתָּ?

הדחליל - אֲנִי? (עָצֵב) אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ כְּלוּם לֹא לֹא אֲנִי סוּף סוֹף עָשׂוּי מֵקַשׁ וְעַל כֵּן אֵין לִי מוֹחַ בְּרֹאשִׁי.

דוריתי - חֲבָל, צַר לִי עָלֶיךָ, יְדִידִי הדחליל, בֶּאֱמֶת.

הדחליל - מַה אַתְּ סְבוּרָה שֶׁאֵלֵךְ אִתָּךְ לְעִיר הבורקות? אוּלַי יִתֵּן לִי הַקּוֹסֵם מֵעוּץ מוֹחַ וְשֵׂכֶל?

דוריתי - אֵינֶנִּי בְּטוּחָה בְּזֶה אֲבָל בֹּא אִתִּי בְּכָל אֹפֶן וְנִשְׁתַּדֵּל.

הדחליל - הַדָּבָר הוּא כָּךְ לֹא אִיכְפַּת לִי שֶׁרַגְלַי וּזְרוֹעוֹתַי עָשׂוּיוֹת מֵקַשׁ כִּי פֶּכֶה אֵינֶנִּי מַרְגִּישׁ בָּהֶן כְּאֵב כְּלָשׁוֹן. אֲבָל עַל זֶה אֲנִי מִצְטַעֵר שֶׁבְּנֵי אָדָם קוֹרְאִים אוֹתִי טִפֵּשׁ. (תשיב)

דוריתי - אֲנִי מִשְׁתַּתֶּפֶת בְּצַעֲרָךְ. אִם תָּבוֹא אִתִּי אֲנִי אֲבַקֵּשׁ מִן הַקּוֹסֵם לַעֲזוֹר לְךָ.

דחליל - תּוֹדָה. הָבָה נֵלֵךְ. (הַכֶּלֶב מֵלֵחַךְ מִסָּבִיב לדחליל וְנוֹבֵחַ)

דוריתי - אַל תָּשִׂים לֵב לְמַה שֶׁדוריתי עוֹשָׂה הִיא לֹא כֶּלֶבָה שֶׁנּוֹשֶׁכֶת.

דחליל - אֲנִי אֵינֶנִּי יָרֵא, חִנִּי לִי בְּבַקָּשָׁה לָשֵׂאת אֶת סַלְּךָ אֲנִי אֵינֶנִּי עָיֵף אַף פַּעַם, בֶּאֱמֶת, וַאֲנִי פּוֹחֵד רַק מִדָּבָר אֶחָד.

דוריתי - וּמַה הוּא?

דחליל - גַּפְרוּר, אַל נָא נִפְחַד, נֵלֵךְ הַלְאָה לְקְרַאת הַקּוֹסֵם מֵעוּץ.

(בָּאִים אֶל הַיַּעַר, שׁוֹמְעִים אַנְחָה וְעוֹד אַנְחָה מֵאִישׁ הָעוֹמֵד לְיַד הָעֵץ הַכְּרוּת הֵם מַבִּיטִים בּוֹ בְּתִמָּהוֹן)

דוריתי - הַאַתָּה זֶה שֶׁנָּאַנַקְתָּ?

פַּח־אָדָם - כֵּן, אֲנִי הוּא הַנָּאָנָק, עֶלְתָה חֲלוּדָה בְּעַצְמוֹתַי, אֵינִי יָכוֹל לְהַנִּיעַ אוֹתָן אֲבָדַי זְקוּקִין לְרִכּוּךְ בְּשֶׁמֶן, יֵשׁ פַּךְ שֶׁמֶן בַּפִּנָּה בְּבַקָּשָׁה לַעֲזוֹר לִי בְּבַקָּשָׁה קְחִי אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן.

(דוריתי: צוֹאֶר, זְרוֹעוֹת וְכוּלִּי וּפַּח־אָדָם נָאָנָח מִתּוֹךְ עוֹנֶג)

פח אדם - רַב תּוֹדוֹת, כָּל כָּךְ נוֹחַ לִי עַכְשָׁיו. אֲבָל, הַגִּידִי לִי חֲבֵרָתִי הַיְקָרָה מַה מַּעֲשֶׂיךָ פֹּה בַּיַּעַר?

דוריתי - אֲנַחְנוּ בְּדַרְכָּן לָעִיר הבורקות לִרְאוֹת אֶת הַקּוֹסֵם הַנִּפְלָא מֵעוּץ, עָמַדְנוּ פֹּה לָנוּחַ מְעַט.

פח־אדם - ולמה אתם רוצים לדבר אל הקוסם מארץ עוץ?

דורותי - אני רוצה שישלחני בחזרה לקנזס, והדחליל הזה מבקש שיכניס הקוסם מעט שכל לתוך ראשו.

פח־אדם - (מתוך מחשבה) ומה דעתך, האם הקוסם מעוץ יוכל לתת לי לב? לא חשוב שאין לי גוף רק שריונים אבל בלי לב אין האדם אוהב ויותר מכל דבר אני רוצה לב (שיר)

דורותי - אם הקוסם יוכל לתת לדחליל מוח בודאי יוכל לתת לך לב.

פח־אדם - אם כן אלך אני עמכם לראות את הקוסם הנפלא מארץ עוץ.

(הולכים ביער והנה הארי מזנק ושואג מפיל את הדחליל, בר־שריונים מגי, הארי פוצה פה ודורותי מכה את הארי.)

דורותי - בושה וכלמה, ארי חזק כמוך רוצה לטרוף בלבה קטנה כמו מגי

הארי - (פגה גבורתו והוא כתינוק בערש) לא טרפתי אותה

דורותי - אבל רצית לטרוף אותה פשוט פחדן גדול

הארי - נכון, אני פחדן, אני מכיר בזה. אבל מה עלי לעשות?

דורותי - מניין לי לדעת? חרפה שתכה דחליל עשוי מקש.

הארי - האם הוא באמת עשוי מקש?

דורותי - כן, בודאי

הארי - והשני - גם הוא עשוי מקש?

דורותי - (באחוק) לא, הוא עשוי מפח.

הארי - והבלבה הקטנה הנחמדה האם היא עשויה מקש או מפח?

דורותי - שוטה שבעולם, היא עשויה מבשר.

הארי - בודיה משונה, רק פחדן כמוני היה רוצה להכות אותה היא קטנה כל כך.

דורותי - ובכן, מפני מה אתה פוחד כל כך?

הארי - זהו סוד, רק לך אגלה זאת הכל חושבים כי אני גבור ושאש לי יותר אומץ מאשר לכל חיות היער. וזה מפני שאני שואג בקול גדול והכל פוחדים ונסים מפני, אילו עמדתי במקומם ועדרו אחי מלחמה היו מפיחים מיכף שאני פחדן גדול.

הדחליל - זה לא בצדק, מלה החיות צריך להיות גבור ואמיץ לב.

הארי - צדקת, חברי הדחליל, אבל מה לעשות? כל פעם שאני מריח ריח סכנה לבי פועם במהירות רבה ואני פוחד (שיר)

פח־אדם - לפחות לך יש לב. ואילו אני - אין לי רגש של פחד בלב, פשוט אין לי לב.

הארי - יתכן שאילו לא היה לי לב, גם אני לא הייתי פחדן.

הדחליל - האם יש לך גם כן מוח?

הארי - אפשר אבל מניין אדע? אף פעם לא בדקתי את שכלי.

הדחליל - אני הולך לדבר אל הקוסם מעוץ הלבקש ממנו מוח.

פח־אדם - ואני - אני אבקש שיתן לי לב

דורותי - ואני אבקש ממנו לשלוח אותי ואת מגי לקנזס.

הארי - האם אתם מבינים שהקוסם יתן לי אומץ?

הדחליל - כשם שיתן לי מוח, יתן לך אומץ.

פח-אדם - כשם שיתן לי לב

דורותי - או כשם שישלחני לקנזס

הארי - אם כן, אלוה אתכם, כי בלי אומץ אין הפי חיים.

דורותי - נקבל אותך בשמחה רבה, סוף סוף אם אהה מצליח להפחיד את כל שאר החיות, כנראה שהן פוחדים יותר ממך.

הארי - זאת אמת, אבל לי אין הבדל, כל זמן שאני מפיר בעצמי שאני פחדן אין לי שמחה בחיים, אבל אל נא נעמוד פה יותר, קדימה.

(השיר נחוש נדון נרון)

בת הברקות - הדרך לעיר הברקות בה יושב הקוסם הגדול והנורא מארץ עוץ היא ארוכה וקשה, אבל סוף סוף באו כולם אל העיר בשלום: דורותי ומאי הכלבה, הדחליל, הארי ופחדן, פח-אדם. אנחנו קבלנו אותם בסבר פנים יפות, נתנו להם בגדים יפים, ועמדנו לפניהם שולחן מלכים. אחד אחד אני אביא אותם אל החדר הפנימי של הקוסם הנפלא. ועכשיו, נראה את דורותי, עומדת לפני הקוסם הגדול והנורא מארץ עוץ.

(המסך נפתח, ברוחיה עושה את שלה אז מביאה את דורותי ומגלה את פני הקוסם)

הקוסם - (בדמות ראש גדול): אני הקוסם הגדול הנורא מארץ עוץ, מי את ומאין תבואי?

דורותי - אני דורותי הקטנה והצנועה מקנזס. באתי לבקש את עזרתך.

הקוסם - ראשית כל הגידי לי מנין לך נעלי-הכסף שעל רגליך.

דורותי - לקחתי אותם מן המכשפה השוכנת במזרח אחרי שביתי נפל עליה ונהרגה

הקוסם - והאות על מצחך מניין?

דורותי - הקוסמת הטובה השוכנת באפון נשקה אותי על מצחי.

הקוסם - (שהות) ובכן, מה תבקשי ממני?

דורותי - אני רוצה לשוב לביתי בקנזס, דודי ודודתי דואגים לי

הקוסם - קודם שאגמול לך את החסד הזה, עליך לעשות לי טובה, - מפל המכשפות רק אחת נשארה בחיים, והיא: המכשפה של המערב. הרגי אותה כמו שהרגת את המכשפה של המזרח ואשלח אותך בחזרה לקנזס

דורותי - (בוכה) אינני רוצה להרוג אותה, אני פוחדת להרוג אותה (בכעס) מדוע אתה לא תהרוג אותה בעצמך?

הקוסם - אל תשאלי מדוע, אל תגידי מה עשי מה שאני מצוך, ואז אשלחך לקנזס בקשתך ועכשיו אל תוסיפי לראות את פני (היא יוצאת)

(בת-הברקות מביאה את הדחליל. הקוסם נראה כאשה יפה)

הקוסם - אני הקוסם הגדול והנורא מעוץ. מי אתה ומה תבקש ממני.

הדחליל - אני? אני רק דחליל פשוט עשוי מקש, ואני בא אליך בתקוה שתמלא את ראשי שכל במקום הקש הממלא אותו עכשו

הקוסם - אתה חושב שאעשה זאת בעדך חנם?

הדחליל - הלא אתה קוסם גדול ונפלא ועל נקלה תוכל למלא את בקשתי.

הקוסם - לכן, תדעה אין מחנה של חנם בארץ עוץ. הרוג את המכשפה של המערב
ואז אתן לך מוח ושכל, ועכשיו אל תוסף לראות את פני.

(הוא יוצא (ברוריה) הוא מביאה את פח-אדם. הקוסם מופיע בדמות היה רעה)

הקוסם - אני הקוסם הגדול והנורא מעוץ. מי אתה ומה חבקש ממני?

פח-אדם - אני חומב עצים ושואב מים כולי עשוי שריונים של פח
ועל כן אין בקרבי לב. באתי לבקש ממך לתת לי לב, ככל האדם.

הקוסם - אתה תאמרך לזכות בלב. עזור לדורותי להרוג את המכשפה של המערב
ואז אמע בקרבך לב גדול, מלא אהבה ורחמנות. ועכשיו, אל תוסף
לראות את פני עד שתהרג המכשפה של המערב! (הנא יוצא (ברוריה)
בת-הבדקות מביאה את הארי. הקוסם מופיע באש בוערת)

הקוסם - (קול כמו אש). אני הקוסם הגדול והנורא מארץ עוץ. מי אתה ומה
חבקש ממני?

הארי - אני ארי פחדן. אני ירא ופוחד תמיד, מכל דבר קטן. אני מתחנן
לפניך, קוסם נפלא תן לי אומץ, כדי שאהיה למלך על כל חיות היער.

הקוסם - חסד תחת חסד, טובה תחת טובה. אם תביא לי חלק מן הפגר של המכשפה
אז אשים בקרבך אומץ רב. ועכשיו, אל תוסף לראות את פני אם אין את
המכשפה עמך.

(יוצאים מן הדלת לצד שמאל של הקהל, אור עליהם. הקבוצה עומדת
יחד ומתיעצת)

פח-אדם - אנחנו מזכרחים להרוג את המכשפה של המערב. אחרת אף אחד לא יקבל
את הדבר אשר הוא רוצה (שנוי) חבל, היה כל כך קשה להגיע למר
הבדקות ועכשיו נשוב ריקם.

הדחליל - מדוע אתה מצטער כל כך? לך אין לב אפילו.

פח-אדם - אני מצטער בשביל כולכם. לי קל מאד להיות עצב כי אין לי לב.
אבל יש לי גם שאלה אליך חברי הדחליל, אם אין לך שכל, איך ידעת
לשאול אותי על לבי?

דורותי - אלנא נעמוד פה ונחובח, איך נמצא את מקומה של המכשפה של
המערב?

הדחליל - אני סבור שהיא תמצא אותנו.

הארי - אם כן, אני אטרוף אותה, בידי היא תהיה כבבשה לטבח תובל.

דורותי - מנין לך האומץ הזה, ארי פחדן? למכשפה יש קסמים חזקים
(צעקה של המכשפה, אור עליה הם נבהלים).

המכשפה - ה-ה-ה איה תמצאוני ואיה תא תמצאוני. ה-ה-ה, תפשום ה-ה-ה
(הארי שואג הוא נלחם השטנים על הארץ המכשפה מרימה את שרביטה
וצועקת קסם, קסם. ה ה ה - והארי מוטל דומם. ופך הלאה)

נִשְׁאֶרֶת דּוֹרוֹתִי הַמַּכְשֵׁפָה פּוֹחֶדֶת. הַמַּכְשֵׁפָה מְנַסָּה לְהַפִּיל גַּם אֶת דּוֹרוֹתִי אֶלָּא שֶׁהַשְּׁרוּבִים אֵינוֹ מוֹעִיל הַמַּכְשֵׁפָה פּוֹחֶדֶת)

המכשפה - יֵשׁ לְדוֹרוֹתִי כּוֹחַ גָּדוֹל אֲבָל הַ הַ הַ הִיא אֵינָהּ יוֹדַעַת בְּעֶצְמָהּ כַּמָּה גָּדוֹל כּוֹחָהּ, אֲנִי אַשִּׂים קֶשֶׁת לַיַּלְדָּה הַקְּטַנָּה הַנַּחְמָדָה הַזֹּאת (אֶל דּוֹרוֹתִי) בּוֹאִי אֵלַי, הִתְקָרְבִי, יַלְדָּתִי הַחֲבִיבָה הַ,הַ,הַ (דּוֹרוֹתִי עוֹלָה וְנִעֶלֶת נִשְׁאֶרֶת עַל הַמַּדְרֵגָה).

המכשפה - עֲכָשָׁיו יְשֵׁלִי הַכּוֹחַ שֶׁל נַעַל הַקֶּסֶם, הַ,הַ,הַ

הדחליל - דּוֹרוֹתִי, הַמַּיִם הַמַּיִם דּוֹרוֹתִי הַמַּיִם בְּסִיר

דורותי - אֲנִי פּוֹחֶדֶת

האדי - אַל תִּפְחֲדִי נָשִׁים קֶשֶׁת לְפַחַד שֶׁפְכִי עָלֶיהָ אֶת הַמַּיִם

פח-אדם - עֲבֵדְנוּ קָשֶׁה לְהַגִּיעַ עַד הַלּוֹם אֵילוּ הָיָה לִי לֵב, הָיִיתִי שׁוֹפֵךְ אוֹתוֹ לְפָנֶיךָ שֶׁפְכִי אֶת הַמַּיִם עַל הַמַּכְשֵׁפָה

דורותי - (עוֹלָה מְעַט וְשׁוֹפֶכֶת עָלֶיהָ אֶת הַמַּיִם, הִיא מַתְחִילָה לִיפּוֹל)

המכשפה - מָה עָשִׂית יַלְדָּה אֲרוּרָה? קְלָלוֹת יְרַדְּפוּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַ, הַ,הַ, נָקֵמָה! נָקֵמָה, רְאוּ כִּי רָעָה לְנֶגְדְּכֶם לֹא תַגִּיעוּ עַד עִיר הַבּוּרְקוֹת. (צְעָקָה) אֲנִי הִגַּעְתִּי לְסוֹף דַּרְכִּי (בּוֹכָה) אֲנִי, אֲנִי יוֹצֵאת מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, כְּמַעַט וְאֵינֶנִּי עוֹד הַ,הַ,הַ

מַעֲרֶכֶת אַחֲרוֹנָה

החוזה - חַבְרֵי הַיְּקָרִים, כּוּלָּנוּ שְׂמֵחִים מְאֹד לִרְאוֹת אֶת הַחֲבוּרָה הַיָּפָה שֶׁלָּנוּ מַגִּיעִים לְסוֹף דַּרְכָּם. אֵין סָפֵק שֶׁהַקּוֹסֵם יִתֵּן לָהֶם אֶת אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ מִמֶּנּוּ. בֶּאֱמֶת, הָיִיתִי יָכוֹל לְסַיֵּם אֶת סִפּוּרִי עַכְשָׁיו, אֲבָל יֵשׁ עוֹד מִקְרֶה קָטָן בַּסִּפּוּר וְהוּא חָשׁוּב בְּעֵינַי, עַל כֵּן אֶתֵּן לָכֶם לִרְאוֹת אֶת הַחֲבוּרָה שָׁעָה שֶׁהֵם עוֹמְדִים פַּעַם שְׁנִיָּה לִפְנֵי הַקּוֹסֵם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא מֵאֶרֶץ עוּץ.

(הַמָּסָךְ נִפְתָּח. בַּת-הַבּוּרְקוֹת עוֹמֶדֶת בַּפִּנָּה אֵין דְּמוּת רַק קוֹל מִיקְרוֹפוֹן)

הקוסם - אֲנִי הַקּוֹסֵם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא מֵעוּץ. מָה תִּבְקְשׁוּ מִמֶּנִּי?

החבורה - אֵיךְ?

הקוסם - אֲנִי נִמְצָא בְּכָל מָקוֹם וְגַם לֹא בְּשׁוּם מָקוֹם. (הַקּוֹל אֶצֶל הַכִּסֵּא) מָה תִּבְקְשׁוּ מִמֶּנִּי?

דורותי - בָּאנוּ לְקַבֵּל מִמְּךָ אֶת אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לָנוּ.

הקוסם - אַתֶּם הִבְטַחְתִּי לָכֶם?

דורותי - אַתָּה הִבְטַחְתָּ לִשְׁלוֹחַ אוֹתִי בְּחַזְרָה לְקַנְזָס.

הדחליל - וְלִי הִבְטַחְתָּ לָתֵת מוֹחַ וְשֵׂכֶל

פח-אדם - אַתָּה הִבְטַחְתָּ לָתֵת לִי לֵב

האדי - שָׁאַלְתִּי מִמְּךָ אוֹמֶץ.

הקוסם - הַאִם בֶּאֱמֶת הַמַּכְשֵׁפָה שֶׁל הַמַּעֲרָב נֶהֱרְגָה?

דורותי - אֲנִי בְּעַצְמִי שָׁפַכְתִּי עָלֶיהָ מַיִם

הקוסם - הַם, שָׁלַחוּ מִכְתָּב אֶל הַמַּזְכִּירָה שֶׁלִּי, וּבוֹאוּ לִרְאוֹת אוֹתִי מָחָר, הַיּוֹם

אני עסוק מאד.

הארי - (גועל ושואג) זה הסוף! (כמו ברוך) שואג

(מגי מפילה את המסך לפני הקוסם. כולם מביטים בתמהון)

הקוסם - אני הקוסם הגדול והנורא אל תכו אותי. אעשה כל דבר בשבילכם.

דורותי - (מאוכזבת) אני חשבתי שאתה ראש גדול של אדם.

הדחליל - ואני, חשבתי שהקוסם הוא בדמות אשה יפה

פח-אדם - אני ראיתי חיה רעה

הארי - ואני ראיתי אש בוערת

הקוסם - שגיאה גדולה מצדכם. אלה הם הקונסים שלי. כאשר אני מדבר קולי נשמע ממקום אחר והכל חושבים כי אני גדול ונורא.

דורותי - אם כן אתה איננך קוסם גדול ונורא

הקוסם - (צוחק) לא, אני רק בן אדם קטן ופשוט.

דורותי - איך נעשיתה לקוסם?

הקוסם - אני באתי הנה מארץ רחוקה ובני הארץ האמינה שאני קוסם גדול. הם בנו בשבילי את עיר הברקות

הדחליל - והם אינם יודעים כי אתה רק איש פשוט?

הקוסם - לא, ואל תגידו להם בבקשה

הארי - אבל מניין אקבל אומץ?

הקוסם - יש לך אומץ, אין בריה בכל העולם שאינה פוחדת בפני הסכנה, אתה צריך להתגבר על הפחד, וכך עשיתי.

פח-אדם - אבל אני הוצה לב יותר מכל דבר אחר.

הקוסם - וכי אין לך לב עכשיו? אתה אוהב את דורותי ואת מגי ואת כל חבריך.

הדחליל - ומי יתן לי מוח ושכל?

הקוסם - פינוק יש לו מוח ושכל, והוא אינו יודע כלום. כל יום הוא לומד דבר חדש, הנסיון הוא השכל הכי טוב בלך יש נסיון

דורותי - ומי יביא אותי בחזרה לקנזס?

הקוסם - זאת היא בעיה אמיתית. תני לי לחשוב מעט

(חושך - קול הדוד והדודה מרחוק)

עמה - שלום הנרי.

הנרי - יום קשה הלא כן עמה

עמה - כן, הנרי

הנרי - דורותי היא ילדה טובה

עמה-כן הנרי.

פרנסה

יעקב אבינו

ויגש אליו עוד פעם

ויאמר אליו

(פירוש רש"י)

אם אינך מאמין לי

לך אל בית הכנסת

ותמצא שם אדם

שיודע לדרוש

אז אמר יעקב